

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 53/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., bytom B., vo veci porušenia jeho základného práva upraveného v čl. 23 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva upraveného v čl. 2 ods. 1 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v konaniach vedených pod sp. zn. 1 Co 135/04 a 1 Co 197/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. februára 2005 doručené podanie I. K. K., bytom B., (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci porušenia jeho základného práva upraveného v čl. 23 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jeho práva upraveného v čl. 2 ods. 1 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Protokol č. 4 k dohovoru“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 1 Co 135/04 a 1 Co 197/04.

Sťažovateľ namieta porušenie ním označených základných práv, resp. slobôd v súvislosti s prípismi krajského súdu doručenými mu 20. decembra 2004, ktorými ho krajský súd vyzval, aby oznámil, kde sa nachádzal 30. júna 2004 a 1. júla 2004 a 19. a 20. augusta 2004, a v prípade, že sa v uvedenom čase nezdržiaval na adrese svojho trvalého bydliska, aby predložil o tejto skutočnosti hodnoverný dôkaz. Uvedené výzvy krajského súdu považuje sťažovateľ za zásah do jeho slobody pobytu garantovanej tak ústavou, ako aj Protokolom č. 4.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1.) Vyslovuje, že základné ľudské práva a slobody I. K. K. podľa ods. 1/, čl. 23 Ústavy Slovenskej republiky a ods. 1), čl. 2 Protokolu č. 4 k Európskemu Dohovoru o ich ochrane, postupom Krajského súdu v Prešove v právnych veciach u neho vedených pod č. k. I Co 135/04 a I Co 197/04 porušené boli.

2.) Priznáva: I. K. K. spravodlivé finančné zadostučinenie vo výške 40 tis. Sk (slovom-štyridsaťtisícakorúnslovenských), ktoré je mu povinný Krajský súd v Prešove zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.

3.) Ukladá: Krajskému súdu v Prešove uhradiť trovy tohto súdneho konania právnomu zástupcovi na jeho označený účet v peňažnom ústave, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.“

Čo sa týka splnenia podmienky povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, je si vedomý, že túto podmienku zatiaľ nespĺňa, ale ponecháva na úvahu ústavného súdu rozhodnutie o jeho žiadosti (v prípade nutnosti) o pridelenie advokáta a o náhradu trov konania súvisiacich s touto kauzou, argumentujúc svojou insolventnosťou a doloženými rozhodnutiami Sociálnej poisťovne preukázanou výškou jeho príjmu ako žiteľa rodiny.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverenom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Podľa čl. 23 ods. 1 ústavy sloboda pobytu a pohybu sa zaručuje.

Podľa čl. 2 ods. 1 Protokolu č. 4 k dohovoru každý, kto sa právoplatne zdržiava na území niektorého štátu, má na tomto území právo slobody pohybu a slobody zvoliť si miesto pobytu.

Podľa názoru ústavného súdu výzvy krajského súdu sp. zn. 1 Co 135/04 a 1 Co 197/04 z 25. novembra 2004, ktorých cieľom bolo získanie informácií ohľadne

skutočnosti, kde sa sťažovateľ zdržiaval, boli len uplatnením zákonom zverenej právomoci, tento postup krajského súdu zákon nielen umožňuje, ale ho aj ukladá v súvislosti s doručovaním písomností. Dátum doručenia je totiž relevantný pre ďalší postup súdu a aj účastníkov konania. Preto podľa názoru ústavného súdu takýto postup nesignalizuje možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa z dôvodu ním namietaného obmedzenia slobody pohybu a pobytu zaručeného v čl. 23 ods. 1 ústavy, ako aj v čl. 2 ods. 1 Protokolu č. 4 k dohovoru. V súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu (I. ÚS 71/02) ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na túto skutočnosť bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2005